

- Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато приел, че е компетентен да разгледа спора на основание членове 263 ДФЕС и 268 ДФЕС,
- Общият съд изопачил фактите, разглеждайки исканията на KF от гледна точка на проведеното административно разследване,
- Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато тълкувал член 1, приложение IX към Правилника за персонала на SATCEN и понятието за право на защита.

**Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 10 януари 2019 г. —
A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.**

(Дело C-15/19)

(2019/C 164/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Ответник: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с членове 10 и 14 от Директива 1999/31/ЕО ⁽¹⁾ тълкуването на Corte d'Appello (Апелативен съд) за прилагане с обратно действие на членове 15 и 17 от Законодателен декрет 36/2003, които транспонират в националното право посочените разпоредби [на правото на Съюза], в резултат на което за съществуващите депа, които вече притежават разрешително за експлоатация, възникват безусловно наложените с тези разпоредби задължения, и по-специално удължаването от десет на тридесет години на следексплоатационното управление на съществуващите депа?
- 2) По-конкретно, съвместимо ли е с членове 10 и 14 от Директива 1999/31/ЕО — които съответно приканват държавите членки да приемат „необходимите мерки, за да може общите разходи за инсталацията и експлоатацията на депо, включително, доколкото е възможно, разходите за финансовата гаранция или на нейния еквивалент, посочени в член 8, буква а), iv), както и предвидените разходи за закриването на площадката и на нейната поддръжка след закриването за период най-малко от тридесет години да бъдат покрити от изискваната от оператора цена за унищожаването на всеки вид отпадъци в това депо“ и „мерки, за да могат разрешените депа или депата вече в експлоатация към момента на въвеждане на настоящата директива да продължат да действат“ — тълкуването на Corte d'Appello (Апелативен съд), който възнамерява да приложи членове 15 и 17 от Законодателен декрет 36/2003 към съществуващите депа, които вече притежават разрешително за експлоатация, въпреки че при изпълнение на така наложените задължения, включително що се отнася до посочените депа, член 17 ограничава мерките за транспониране, като установява преходен период и не предвижда никаква мярка за смекчаване на финансовите последици, които възникват за „притежателя“ от удължаването?

- 3) Съвместимо ли е с членове 10 и 14 от Директива 1999/31/ЕО тълкуването на Corte d'Appello (Апелативен съд), който възнамерява да приложи посочените членове 15 и 17 от Законодателен декрет 36/2003 към съществуващите депа, които вече притежават разрешително за експлоатация, включително що се отнася до финансовите тежести, произтичащи от така наложените задължения, и по-специално от удължаването на следексплоатационното управление от десет на тридесет години, възлагайки тези финансови тежести на „притежателя“ и легитимирайки по този начин изменение в ущърб на притежателя на тарифите, установени в договорните споразумения, уреждащи дейността по депониране на отпадъци?
- 4) Най-накрая, съвместимо ли е с членове 10 и 14 от Директива 1999/31/ЕО тълкуването на Corte d'Appello (Апелативен съд), който възнамерява да приложи посочените членове 15 и 17 от Законодателен декрет 36/2003 към съществуващите депа, които вече притежават разрешително за експлоатация, включително що се отнася до финансовите тежести, произтичащи от така наложените задължения, и по-специално от удължаването на следексплоатационното управление от десет на тридесет години, приемайки че — за целите на определянето им — ще бъдат взети предвид не само отпадъците, които ще бъдат депонирани, считано от влизането в сила на разпоредбите за транспониране, но и отпадъците, които вече са били депонирани?

(¹) Директива 1999/31/ЕО на Съвета от 26 април 1999 година относно депонирането на отпадъци (ОВ L 182, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007

**Преюдициално запитване от Sąd Okręgowy w Krakowie (Полша), постъпило на 2 януари 2019 г. —
VL/Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie**

(Дело C-16/19)

(2019/C 164/11)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Okręgowy w Krakowie

Страни в главното производство

Ищец: VL

Ответник: Szpital Kliniczny im. dra J. Babińskiego Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Krakowie

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2 от Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (¹) да се тълкува в смисъл, че разграничаването на положението на отделни лица, спадащи към група, оформена предвид защитена характеристика (увреждане), е форма на нарушаване на принципа на равно третиране, ако